

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

van het College van beroep voor de examens van Tilburg University

in de zaak tussen

mw. X, appellante

en

de Examencommissie van Tilburg Law School (TLS)

1. Ontstaan en loop van het geding

Appellante heeft op 12 september 2013 een mondeling tentamen afgelegd voor de cursus Strafrechtvergelijking. De examiner stelde het cijfer vijf vast.

Tegen dit cijfer heeft appellante op 18 september 2013 beroep ingesteld.

Tussen partijen is op 21 oktober 2013 een gesprek geweest. Dat heeft niet geleid tot een minnelijke schikking.

Verweerster heeft daarom op 28 oktober 2013 een verweerschrift ingediend.

Op 14 november 2013 heeft het college het beroep ter zitting behandeld. Appellante is verschenen. Namens verweerster verschenen Y en Z.

2. Standpunten van partijen

2.1 Appellante is het niet eens met de beoordeling van haar mondeling tentamen Strafrechtvergelijking en heeft verweerster verzocht de beoordeling te herzien en/of haar een extra tentamengelegenheid toe te staan. Appellante voert hiertoe aan dat zij de stof van het vak strafrechtvergelijking goed beheerst en dat zij dit heeft aangetoond met het behalen van het eerste schriftelijke tentamen en met het met goed gevolg afsluiten van haar masterthesis. Appellante vindt de beslissing dat zij niet nog extra tentamenkans krijgt toegewezen onredelijk. Appellante geeft aan dat ze hierdoor een jaar studievertraging oploopt en daarmee ernstig wordt benadeeld in haar vervolgplannen. Ze kan niet aanvangen met haar geplande advocatenopleiding bij haar huidige werkgever en ze moet een heel collegejaar extra betalen voor slechts één vak. Appellante verzoekt om haar met toepassing van de hardheidsclausule nog een extra kans te verlenen. Ter zitting deelt appellante mee dat haar verzoek om een vrij masterprogramma te mogen volgen inmiddels ook door de examencommissie is afgewezen.

2.2 Verweerster stelt zich op het standpunt dat appellante reeds op grond van de laatste kansregeling een extra tentamenkans heeft gehad en er geen andere bijzondere omstandigheden zijn op grond waarvan zij voor nog een extra kans in aanmerking zou komen. Het is vast beleid dat er in het collegejaar twee reguliere tentamengelegenheden zijn. Art. 4.15 van de Onderwijs en Examenregeling van de eenjarige masteropleiding van de Tilburg Law School (hierna: OER) biedt een speciale regeling voor studenten die nog één vak open hebben staan. Appellante heeft op grond van deze regeling een extra kans gekregen. Appellante verzoekt thans om nog een extra kans op grond van de hardheidsclausule uit art. 4.18 OER. Verweerster ziet echter in de omstandigheden die appellante heeft aangevoerd geen bijzondere omstandigheden die ertoe nopen haar met toepassing van de hardheidsclausule nog een extra kans te verlenen. De omstandigheden die appellante heeft aangevoerd gelden voor elke student die vanwege een openstaand vak niet kan afstuderen en hierdoor studievertraging oploopt en dientengevolge zijn/haar vervolgplannen moet wijzigen en opnieuw collegegeld moet betalen. Verweerster vindt het al met al vervelend voor appellante dat zij een jaar studievertraging oploopt maar geeft ter zitting aan dat zij niet, in afwijking van het beleid, een uitzondering op een uitzondering kan maken. Wanneer te veel tentamenkansen worden geboden komt de waarborging van de kwaliteit van het diploma in gevaar.

3. Overwegingen ten aanzien van het geschil

3.1 Artikel 7.61 lid 2 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (WHW) bepaalt dat beroep kan worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Daaruit vloeit voort dat de toetsing door het college beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweerster zorgvuldig heeft gehandeld dan wel de vraag of gezegd zou moeten worden dat verweerster niet in redelijkheid tot de onderhavige beslissing heeft kunnen komen.

3.2 Uit de voorgaande overweging vloeit voort dat het college niet kan treden in de inhoudelijke beoordeling van het kennen en kunnen van appellante of de beoordeling of zij bij het mondelinge tentamen een voldoende had dienen te krijgen. Het college kan slechts beoordelen of er sprake is van (on)zorgvuldigheid bij de procedure van beoordelen. Ten aanzien van de beoordeling van het tentamen overweegt het college in hetgeen appellante in haar beroepschrift en ter zitting heeft aangevoerd college geen aanknopingspunten te zien voor het oordeel dat de beoordeling niet zorgvuldig tot stand is gekomen. Het college neemt in aanmerking dat de beoordeling heeft plaatsgevonden door twee onafhankelijke en deskundige docenten.

3.3 Het college constateert dat in artikel 4.15 van de OER specifiek beleid is vastgelegd voor de situatie waarin studenten nog slechts één vak hebben openstaan en dat appellante op grond van deze bepaling reeds een extra tentamenkans heeft gekregen, bovenop de twee reguliere gelegenheden in een jaar, om haar laatste openstaande vak af te kunnen ronden. Ten aanzien van het beroep van appellante op de hardheidsclausule kan het college verweerster volgen in haar oordeel dat de studievertraging, (extra) collegegeld en de wijziging van de vervolgplannen op zichzelf niet bijzonder zijn omdat deze gelden voor elke student die nog een laatste vak moet afronden. Mede gelet op de het feit dat

appellante reeds op grond van artikel 4.15 van de OER een extra kans heeft gekregen, is het college van oordeel dat het niet toepassen van de hardheidsclausule voor de aangevoerde omstandigheden, niet onredelijk is.

4. Beslissing

Het college van beroep voor de examens verklaart het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 14 november 2013 door het College van Beroep voor de Examens.

Tegen deze uitspraak kunt u, binnen zes weken na bekendmaking van deze uitspraak, beroep aantekenen bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 636, 2501 CN Den Haag. Voor meer informatie kunt u kijken op www.cbho.nl.